

در خاتمه بررسی (روز سی ام) تعداد یک رأس گوسفند به طور تصادفی از هر گروه انتخاب و ذبح نموده و انکلهای موجود در مجاری صفوای و کیسه صفوای آنها جداسازی و شمارش گردید.

نتایج

طبق جدول شماره ۱، مقادیر EPG مدفعه در روزهای مختلف نمونه برداری در گروههای شاهد و تحت درمان به مبندازول دارای اختلاف معنی داری می باشد ($P < 0.05$). براساس نتایج بدست آمده، در گروه تحت درمان، با ۵۰ میلی گرم به ازای کیلوگرم مبندازول، در میانگین EPG روز سی ام پس از درمان تا مقدار ۱۰/۶ کاهش یافته است. که نشان دهنده حداکثر کاهش در مقایسه با سایر روزهای است. منحنی این کاهش در نمودار شماره ۱ برای گروههای شاهد و تحت درمان نیز به وضوح نشان داده شده است. طبق این نمودار، تغییرات EPG مدفعه گوسفندان گروه شاهد، در طی روزهای مختلف جزئی و تقریباً ثابت ولی تغییرات گروههای تحت درمان دارای سیر نزولی معنی داری می باشد.

طبق محاسبات به عمل آمده، میزان تاثیر داروی مبندازول بر اساس تغییرات EPG مدفعه گوسفندان قبل و بعد از درمان و در مقایسه با گروه شاهد، برای دوز ۴۰ میلی گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن ۳۹/۷٪ و برای دوز ۵۰ میلی گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن، ۷۹/۷٪ بوده است (جدول شماره ۲).

پس از ذبح و کالبد گشائی یک رأس گوسفند از هر گروه تعداد ۱۷۴۴ انگل از گوسفند شاهد، ۱۴۶۸ از گوسفند تحت درمان با دوز ۴۰ میلی گرم به ازای کیلوگرم و ۲۸۰ از انگل از گوسفند تحت درمان با ۵۰ میلی گرم به ازای کیلوگرم جداگردید.

بحث

مبندازول یکی از داروهای ضد انگلی و از ترکیبات بنزیمیدازول است این دارو باعث استحاله میکروتوبولهای سیتوپلاسم سلولهای انگل شده و در نتیجه به طور انتخابی و غیر قابل برگشت، مانع جذب گلوكتر توسط انگل می شود، ظاهراً مهار جذب گلوكتر باعث خالی شدن ذخیره های گلیکوژن در انگل می گردد و این امر باعث کاهش تشکیل آندوزین تری سفتات (ATP) شده که برای بقا و تولید مثل انگل لازم می باشد در نتیجه میزان انرژی به تدریج کاهش می یابد تا جانی که منجر به مرگ انگل می شود.

مقایسه مقادیر EPG مدفعه گوسفندان تحت مطالعه در روزهای مختلف نمونه برداری نشان می دهد که بعد از درمان گوسفندان آلوهه با مبندازول مقادیر EPG در گروههای تحت درمان کاهش معنی داری نسبت به قبل از درمان و در مقایسه با گروه شاهد داشتند است. که این امر نشان دهنده تاثیر هر دو دوز داروی مبندازول بر روی *D. dendriticum* بوده است. بعلاوه دوزهای ۴۰ و ۵۰ میلی گرم به ازای کیلوگرم، از لحاظ مقادیر و تاثیر دارو در روزهای بعد از درمان نیز اختلاف معنی دار دیده می شود. در مطالعه Reinhardt در سال ۱۹۷۸ داروی مبندازول با دوز ۲۰ میلی گرم به ازای کیلوگرم، ۷۰ درصد (۳) و در بررسی Tinar در سال

ارزیابی تأثیر مبندازول بر علیه دیکروسلیازیس گوسفند

• حمیدرضا رزمجو،

• عبدالحسین دلیمی اصل،

دانشیار گروه انکل شناسی دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس تهران

در این مطالعه، میزان تاثیر داروی مبندازول بر علیه *Dicrocoelium dendriticum* در گوسفند مورد ارزیابی قرار گرفته است. ابتدا ۳۰ رأس گوسفند آلوهه طبیعی به دیکروسلیوم انتخاب و به سه گروه ده تانی تقسیم گردیدند. گروه یک به عنوان گروه شاهد (بدون دریافت دارو) و گروههای دوم و سوم به ترتیب با مقادیر ۴۰ و ۵۰ میلی گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن، تحت درمان با بولوس مبندازول قرار گرفتند. از گوسفندان سه گروه تحت مطالعه، در ۶ نوبت در روزهای ۵، ۳، ۱۴، ۷، ۵ و ۳۰ + نمونه مدفعه جمع آوری و به روش شناورسازی با سولفات روی اشباع مورد آزمایش قرار گرفتند. براساس تغییرات EPG مدفعه قبل و پس از درمان و مقایسه با گروه شاهد، میزان تاثیر مبندازول با دوزهای ۴۰ و ۵۰ میلی گرم به ازای کیلوگرم وزن بدن دام به ترتیب ۷۹/۷۱ و ۶۷/۳۹ درصد بوده است.

مقدمه

دیکروسلیازیس آلوهگی ناشی از داروی صفوای و کیسه صفرای بسیاری از پستانداران بویژه نشخوارکنندگان زندگی می کنند. در سالهای اخیر علیرغم برنامه مبارزه بر علیه الودگی انگلی نشخوارکنندگان در کشور، الودگی کبدها به قابل توجهی افزایش یافته است به طوریکه بسیاری از کبدهای آلوهه توسط بازسین کشتارگاهی ضبط می گردد. به همین جهت تحقیق در جهت یافتن داروی مؤثر بر علیه این آلوهگی مورد توجه مستولین مبارزه قرار گرفته است. تاکنون داروهای مختلفی توسط محققین قرار می گرفت. میزان تاثیر داروی مبندازول بر اساس تغییرات EPG مدفعه گوسفندان تحت مطالعه قبل و بعد از درمان و مقایسه آن در گروههای شاهد و تحت درمان با استفاده از فرمول های زیر محاسبه گردید:

$$M = \frac{B.T}{X} \quad E = \frac{100(M-Y)}{M}$$

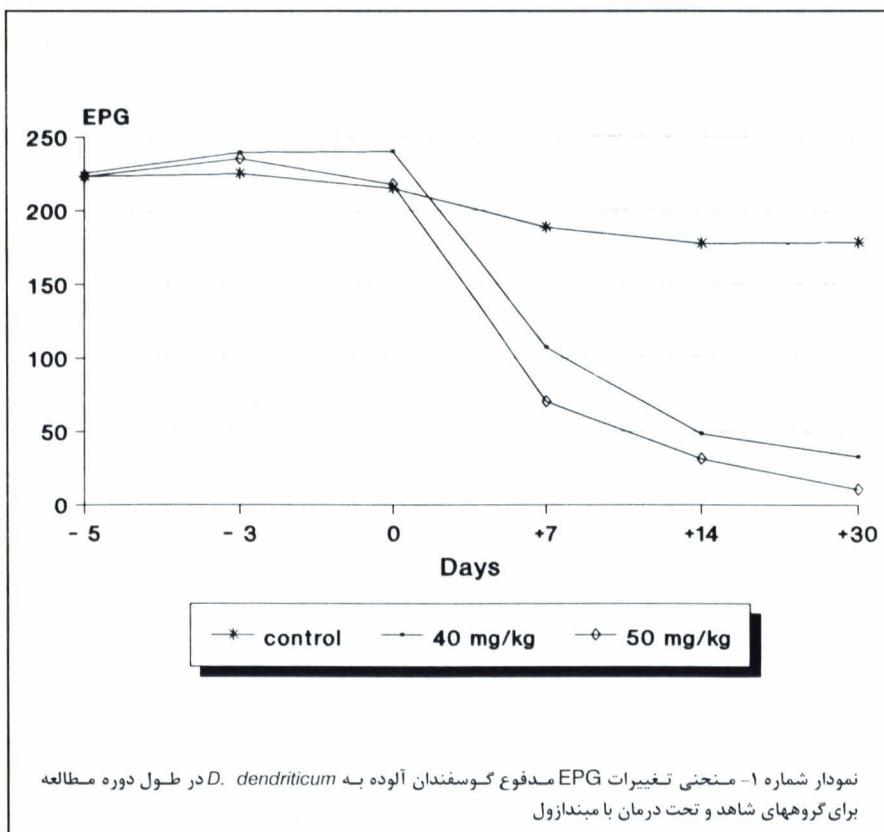
M = میانگین EPG قابل انتظار در گروه تحت درمان (اگر دارو داده نمی شد)
 B = میانگین EPG بعد از روزهای درمان در گروه شاهد
 T = میانگین EPG قبل از روزهای درمان در گروه شاهد
 X = میانگین EPG قبل از روزهای درمان در گروه شاهد
 Y = میانگین EPG روزهای بعد از درمان در گروه تحت درمان
 E = درصد تاثیر دارو

مواد و روش کار

تعداد ۳۰ رأس گوسفند بین سنین ۱/۵ تا ۴ سال که به طور طبیعی با EPG بیش از ۲۰۰ بودند را انتخاب نموده و از لحاظ

6- Tinari, R. 1982. The efficiency of mebendazole and hexachloroparaxylene against trematode infection of sheep. Bursa Univ. Vet. Fakul. Dergisi, 1 (1): 19-26.

5- Tharaldsen, J. and Wethe, J. A. 1980. A field trial with albendazole against *Dicrocoelium lanceolatum* in sheep. Nord. Veterinarmed, 32: 308-312.

نمودار شماره ۱- منحنی تغییرات EPG مدفوع گوسفنдан آلوده به *D. dendriticum* در طول دوره مطالعه برای گروههای شاهد و تحت درمان با مبندازول

جدول شماره ۱- میانگین و انحراف EPG مدفوع در روزهای مختلف نمونه‌گیری شاهد و تحت درمان با مبندازول بر علیه (در گروههای ده تایی) (*D. dendriticum*)

روزهای بعد از درمان		میانگین و انحراف معیار EPG			گروههای تحت مطالعه
روزهای قبیل از درمان	روزهای بعد از درمان	شاهد	تحت درمان با ۴۰ mg/kg	تحت درمان با ۵۰ mg/kg	
+۳۰	+۱۴	+۷	۰	-۳	-۵
۱۲۸±۸۱/۶	۱۷۷/۲±۵۷/۱	۱۸۸/۲±۵۸/۹	۲۱۵/۲±۴۸/۶	۲۲۴/۴±۱۳۹/۲	۲۲۲/۹±۱۳۱/۷
۲۲/۸±۱۹/۴	۴۸/۶±۲۳/۲	۱۰/۷±۴۲/۳	۲۲۹/۹±۹۸/۴	۲۲۸/۸±۱۰۴/۱	۲۲۵/۱±۱۱۵/۷
۱۰/۸±۵/۴	۳۱/۵±۲۹/۲	۷۰/۴±۴۵/۲	۲۱۷/۶±۹۷/۵	۲۲۴/۶±۱۰۵/۸	۲۲۳/۲±۱۰۰/۵

جدول شماره ۲- میانگین EPG مدفوع روزهای قبل و بعد از درمان گوسفندان آلوده و میزان تأثیر مبندازول بر علیه (*D. dendriticum*)

میزان تأثیردارو (%)	میانگین EPG مدفوع روزهای		گروههای تحت مطالعه
	قبل از درمان (روزهای -۵ و -۳ و ۰ و +۱۴ و +۳۰)	بعد از درمان (روزهای -۵ و -۳ و ۰)	
-	۱۸۱/۳	۲۲۰/۸	شاهد
۶۷/۳۹	۶۲/۸	۲۲۴/۶	تحت درمان با ۴۰ mg/kg
۷۹/۷۱	۳۷/۵	۲۲۵/۱	تحت درمان با ۵۰ mg/kg

۱۹۸۲، دوزهای ۳۰، ۴۰ و ۵۰ میلیگرم به ازاء وزن بدن به ترتیب ۳۳/۵ درصد و ۹۰/۶ درصد در درمان دیکروسلیازیس مؤثر بوده است (۶). در مطالعه حاضر دوزهای ۴۰ و ۵۰ میلیگرم به ازای کیلوگرم وزن بدن به ترتیب ۶۷/۲۹ درصد و ۷۹/۷۱ درصد بر علیه *D. dendriticum* اثر داشته است. از طرفی هر چند که نتایج مربوط به کالبدگشانی گوسفندان آلوده نشان می‌دهد که بین گوسفندان شاهد و تحت درمان از لحاظ شدت الودگی اختلاف فراوانی وجود دارد ولی بایستی شتجه نمود که با توجه به مصرف بیش از ۳ برابر دوز معمولی مبندازول ۱۵ میلیگرم به ازای کیلوگرم وزن بدن (کبدها کاملاً از انگل پاک نشده‌اند).

تقدیر و تشکر

این مطالعه با استفاده از اعتبارات پژوهشی دانشگاه تربیت مدرس و با همکاری مؤسسه تحقیقات واکسن و سرماسازی رازی و سازمان دامپزشکی کشور انجام شده است. لذا بدینوسیله از مدیریت و مستولین محترم دانشکده علوم پزشکی دانشگاه تربیت مدرس، مؤسسه تحقیقات رازی و سازمان دامپزشکی کشور تشکر می‌شود بد ویژه از آقایان دکتر شهلاپور رئیس محترم بخش انگل‌شناسی مؤسسه، دکتر معتمدی، راهنما و امیرکمال از مؤسسه رازی و آقای دکتر صفری رئیس محترم بخش میارزه با بیماری‌های انگلی سازمان دامپزشکی کشور تشکر و قدردانی می‌گردید.

منابع مورد استفاده

- Campillo, M.C., Rojovszquez, F.A.; Diez Banos, p. and Chaton - schaffner, M. 1982. Efficacy of albendazole against natural infection with *Dicrocoelium dendriticum* in sheep. Revaue de medicine veterinaire, 133 (1): 41-49.
- Legeny, j.; Corba, J.; Andrasko, H.; Pacenovsky, J.; Krupicer, I. and Jordan i. 1978. Comparative efficacy offebendazole (Panacur) and diamphenethide (Coriban) in sheep with natural *Dicrocoelium lanceolatum* infection. Helmintologycky utau Czechoslovakia, 96-98.
- Reinhardt, P. 1978. Untersuchungen zur medikamentellen metaphylaxe bei der Dikizoliose des Schafes. Manatsh. Veterinarmed, 33: 898-901.
- Shahlapour, A. A.; Rahmou M. N. and Nazari, J. H. 1986. Observations on the efficiency of thiabendazole, albendazole and brotianide against natural dicrocoeliasis in sheep and goats in Iran. Arch. Inst. Razi, 36 and 37: 63-68.